

U. B. BERGEN

Ms. 176/ e

- e. Gjenpart af Generalprokurörens Skrivelse til
Finantsdepartementet af 8.11.1823 vedkommende
nye Privilegier for Christiania.

[11 beskrevne blader]

Gjenpart

af Generalguvernøren Skrivelse til den Kongelige Danske
 Regjeringens Sænkelse, hændte. og Told. Departement, af 8de Noobr.
 1823. - # #

Det ovennævnte Departement gav i Skrivelse af 30de J. M. forlangt
 min Patentsning om et af Christiania Byes Borgverves-
 Selskab, i Forning med et af Magistraten indkommet Foran-
 sket af Nær-Committens indbrægtt Forslag til nye Privilegier for
 Christiania By, hvilket af Aggerstadius Plott og Clausen indkommet
 det betalt for et foran-sættt forstødtendt Forlangt.

I en Patentsning, som jeg i den 9de J. M. af den Departement-
 lide Anmodning afgav om et lignende Forslag for Frederik-
 stads Niobruud, og af hvilken jeg givte mig den Sigt at indlægge
 en Gjensigt for et Told- og Tager, som jeg søgt at indvilde de Grunde,
 som af den min Forning blev indt. de Braud, som med for-
 sauen Privilegier allerede hændte saalagt, det for at begim-
 flige en rettel. Told- og Tager. Hvad der i denne Patents-
 ning er indt. med hændte til den indt. Told af de for
 Frederikstads By projekt. Privilegier, gjælder, ikke ^{med} heller, jeg
 fornaar at indt. i en anden st. over hvad der, for den
 Tolden for nu. Man vil fornaar villegat, med at gjæmme det
 sauen, snart omvendt sig om, at der med Udsættelse af
 Forslaget ikke for noget andet, med at gjæmme Christiania

Rechtens vil en Kæde, der, med Udelukkelse af alle andre, vilde være
all: den Mægt af Lovstuen bestående af Hverne Indvænerne, og all: den samme
foruden Hverne selv som den Kæde for gode. Til Udmæntning
af denne Jurisdiction af den Lovstuen Indvænerne, som vi alene i Hverne
selv langt omgaaer dem, der naar giennem saa nu det, da Ulykkelig
færd saa at saarunges bormer Læst, naar som endog tilskeds, om de skilte
at udmæntning, vilde i Hverne nu repr. og Jætte indvænerne forresten med no-
en Lovstue. — ¹ Forsamlingen for Christiania By af 26 Sept. 1749,
som med Udmæntning af Lovstuen, i de fleste Hverne nu langt til Grund,
bliver indvænerne saa nu det, da naar som langt naar i Hverne
denne om Hverne, Hverne og s. n. med de, som nu i de fleste indvæ-
nerne Hverne som Hverne Indvænerne, naagat de ikke end naagat den
bliver som det, saa som de tog i Hverne det noget ind af Hverne, Lovstue nu
liberal Lovstue indvæner, de ikke saarunges med indvæner Læst, og saa-
læde med sin indvænerne Indvænerne bormer, at den ikke Hverne is-
get Lovstue om den saarunges. Jætte ikke naar Jætte, at
Christiania By saarunges eller Hverne som det noget ind af
den Hverne som det, at den Indvænerne i Hverne saarunges naar den
i Hverne. All: indvæner, da den saarunges Mægt ikke Lov-
stue Jætte noget Lovstue, naar den Hverne, Hverne naar
indvæner, Hverne og saa den saarunges Indvæner, som i § 101 forbygger
indvæner og Hverne Indvænerne. Hverne Indvæner, og den
Hverne med Lovstue for den, at den ikke nu indvæner
for at Hverne Indvæner, Hverne og Lovstue Indvæner,

B

at drage den fornem for sig, og ikke fornødt med at bringe den
gæng i Almindelighed, vil man endog have den Lovgælden og Skatte-
gælden.

Med Høflighed vil jeg, for nemheds og bekvemheds
sags skyld, og med Hensyn til de offentlige og Privatsagen i Lov-
gælden, som i Lovgivningsforretningen er stillet med de Grundlovs-
bestemmelser, der ender følger med den gamle Lovgivning.

Konkret kaldes det i § 1 under Lige Lov, at man for at mindre Kongeriget
som Lovgivning, skal, som det er fastsat i Lovens af 8 Juni 1818,
som først som Lovgivning for den gamle Lovgivning i 5 Aar, under Lige
Loven, at den Lovgivning den nye Lovgivning i 15 Aar, under Lige Lov, at den
Kongeriget for den gamle Lovgivning, som ender at udarbejde sig i Christiania,
for den gamle Lovgivning, hvilket ikke nogen mere tilfældig Lovgivning Kongeriget
bestemmer følgende Bestemmelser og Indsættelse, under Lige Lov, at Lov-
givning skal stilles Lovgivning for at de vilde Lovgivning i Lovens 12 Aar
ikke ændres, og i den Lov skal Lovgivning for sig selv, hvilket Lovgivning
Magistraten i Lovgivning med Kongeriget Lovgivning bestemmer
med Hensyn til den Lovgivning, de Lovgivning, den Lovgivning vil Lov-
givning til at Lov, under Lige Lov, at Lovgivning Lovgivning Lovgivning
saa Lovgivning at Lovgivning sig Lovgivning Christiania med 16 Malt, og at
de ender skal Lovgivning Lovgivning Lovgivning til Christiania
Lovgivning, for Lovgivning skal den i Christiania Lovgivning, Lovgivning Lovgivning
skal Lovgivning som Lovgivning Lovgivning Lovgivning Lovgivning
Lovgivning Lovgivning.

Alt høvdelige disse Beskrivelser gaae ind paa, saavel som
undt, at nævneliggjøre Adgangens til Borgens Løgnværd for
det Indføde, og at undtiggjøre det for den Samfund, det forkom-
mer mig indlysende. Mængden brænder Mænd kunde vel ønske at
se sin Den nævneliggjøre til færdig, om saa just ikke derfor vilde
lad dem gaae og færdig det ind, hvor saa egentlig stulde loven gaae
saa kunde med for tilbørlig at vige sin Døds, i en Skambod;
mængden agter Borgens Løgn vilde nok med indføde Indføde-
sigende mere kunnede alle Lovendeligt til at vilde og Løgn for Bor-
ger i Christiania, om saa just vi kunde sig færdig mere, maa-
ster i nu allerede med anseende Alder, at Løgn Løgn gaae.
Mængden vilde Løgn og Løgn Indføde kunde ønske at undt alle sig
saa saa Løgn, om saa just vi derfor kunde og fylde alle de Lov-
delige, det kunde Løgn Magistraten og Borgens Indføde, færdig sig
med vilde færdig mere Indføde med et Løgn Løgn, ind at gaa-
Løgn Løgn. En gaaende og vilde Løgn er det, at Løgn-
Løgn Løgn gaae, jo flere Løgn det af en og samme Løgn-
Løgn Løgn Løgn Løgn og Løgn sig. En Løgn vilde Løgn
Løgn, om Løgn Løgn de maa og fylde Løgn Løgn Løgn Løgn,
er det, at at Løgn Løgn Løgn, med at vilde Løgn og Løgn-
Løgn Løgn Løgn Løgn sig. Det for vilde Løgn Løgn gaae
Løgn ind saa vilde vilde Løgn Løgn Løgn; med at gaa-
Løgn Løgn Løgn for Løgn til at vilde Løgn Løgn,

Jegre det at i enstrædet de færdsløse hveder og at i enige færdsløse
i færdsløse saa vist uendte færdsløse, der de færdsløse hveder vilde
hveder færdsløse hveder Madsborgens hveder. Det at give færdsløse
hveder altså affærdig af Magistratens og Borgerskabsmændenes
hveder, hvilket naar indog hveder hveder at hveder saa grundligt
Borgerskabsmændene, give det det færdsløse færdsløse færdsløse færdsløse
at indog Borgerskabet. Borgerskabsmændene hveder ikke at færdsløse
Mads til den færdsløse, som dog ikke færdsløse indog af hveder
hveder, at færdsløse af de mange østlige hveder i Christiania, som
vist færdsløse vil indog om at færdsløse til Madsborgens, og hveder
hveder færdsløse hveder, og færdsløse man kan færdsløse færdsløse der nu færdsløse,
til færdsløse der kan færdsløse, saa maatte det indog om færdsløse
indog hveder, saa at hveder færdsløse Mads til at indog sig færdsløse
indog færdsløse hveder, indog at indog hveder hveder hveder hveder,
som saa indog hveder til hveder hveder og som saa indog hveder
hveder hveder hveder, som de færdsløse.

I den 2de af Borgerskabets hveder, at færdsløse hveder
indog eller hveder man hveder hveder færdsløse hveder,
man at de hveder hveder for de hveder færdsløse hveder.
hveder indog hveder hveder den 4de 8. færdsløse hveder indog hveder
hveder i 8de hveder at indog hveder hveder til hveder og
hveder hveder hveder, man hveder i færdsløse hveder, at
hveder hveder hveder hveder, der ikke hveder hveder, i hveder

Jeg vilde kunne sekket sig, saa vist det sig tydelig er, at det blot er handtjenerens uanselige Tulaag, som for sig selv kommer, og at det ikke er en maadig blanding af nogle Provant, Liöbrennerer altsaa, men at Dege Monogolien, der gjør den til Mogens saavel som Tullöbi som Westgöteborg.

Den med Sr. af 3 Decbr. 1756 ogklar den 30 Juli 1768, den Kongl. ^{Land} Admini-
strationens Befalning at gjøre Lovene af 1710, forvaltnings mig i alle hæn-
sænder at som vist og grundet i sig selv Tidens, en speciel
Kommission eller Bølge til Anvendelse, men indføres til det
Lands, som er det Skjæ for Naturligvis at overføre alt, hvad der
kan være Hættensens funderligt i at som saavel for den tillig-
gen Lov, mindst er i nogen saadan fundering, der med Lovens
fundering, som drænger sig af Landmænds vist betrag-
tet med Villie og indvirket endog offentlig ubesegelig
Loven, som som Naturligvis byder at forvaltnings. Det skal
som er saadan Befalning tilförs Liöbrennerer, som med drænger
med deiligst Oplæg anlagte for at word saavel som Lov.
Det alle bringer Landmænd den som gjør Lov, og gjör
som det, som Lovens som sig den i nogle Grænder, da som
Landskabet skal den tillade som at gjör vist Tullöbi. Liöbren-
nerer nu drænger drænger altsaa ikke indvirket for den som
da det jo sigende stans som Lov for at Landet med Skizze-
nerer, den som offentlig Jælle og for den vist Lov for det den,

Der kan sagt sans jels Læring, med sans bygge og jøderne der ind
til Prædiken og Næste-Indværende. - Man kan skalde og udlege,
at tilladelsen for Prædiken at liede af Nibawæmmen i og for sig ikke
no anden med sin Indtæning der arbeen sans til at kontrollere liob
maestet i jenspræd til de jenspræd sans jenspræd for de Hæver, der sit
Lærdere til dets Udfold, og jenspræd af sin jenspræd Control mit
Lærdere sinne nægte.

Jenspræd Landbrennernes angænge, da jenspræd til jenspræd
ofte vore og kofat, med de vore indværende eller ikke, og oftere af
Christiana Byes Privilegier af 26 Sept. 1749 naar indværende,
bluss de ~~indog~~ jenspræd af den 8. 8. jenspræd, veforsat. Ikke
naar indværende ikke Lærdere med til dets 1753; Gi de andrey
medal af Christiania Nibawæmmen jenspræd, at liede til mit jenspræd
Landbrennernes, jenspræd den, jenspræd den jenspræd for liob
at indværende til jenspræd, jenspræd alle til de Lærdere, der de
meeste vore medal upr Mandater, jenspræd alle indværende
ikke jenspræd vore andrey med Christiania Byes Privilegier og
Nibawæmmen jenspræd, at veforsat vore eller Lærdere Naar til Lærdere
jenspræd. Ikke Lærdere jenspræd mit til alle Privilegier, ikke Privilegier
of 3 Oct. 1753 vore indværende jenspræd, at alle vore
vore jenspræd med alle Mandater Næste og Privilegier,
naar jenspræd alle vore jenspræd og jenspræd jenspræd vore
alværende, og veforsat alle vore vore vore vore

Lailiged, gaa nuu lid at Jostfium sy nuu saa stova postuum af
alla Postar, som som til fald den igjennem Lunde bopis m. n., nuu
nuu saanen Postens stavn derved igjennem postlyllig Landkommun-
vise Landgud, Juvod at nuu stov i Caidalen, Minger Dogn, gaa
Madaland, Toten o. s. v. Grundet til den Postkommune her
nuu til saa nuu nuu aude nuu her, at nuu infaar, at de ym-
ligende Landkommunes Offentl. stavn adraad derved for de and-
nuu stovliges indboud ferdstov, nuu stov nuu stov igjennem
Dovod stov stov, og at nuu stov stov stov stov stov-
stov, som at nuu stov stov at Caidalen Landkommune.
At saa nuu stov stov stov stov stov stov stov stov stov
stov af Landkommunes Offentl. og de vilde stov stov stov
stov stov stov, nuu stov stov stov stov stov stov
i nuu stov af 16 Mila. En stov stov stov stov stov stov
stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
nuu stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
Toten, Land og stov stov stov stov stov stov stov stov
stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
Landkommune, saa stov stov stov stov stov stov stov
nuu stov. At Landkommune nuu stov stov stov stov stov
gaa stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov stov
Landkommune stov stov, og stov stov stov stov stov stov

alle Fortsættelse og Lykke til Grund for denne Hudsogalsk; og man
skal mig om, at det nu udsædtes, for at Landets Indvånere kunne
blive færdige med de Klæder de bærer, at Landets Indvånere gerne, som den
det mig bliv nogen antagelig Grund til deres Ulykke, at den for-
del, de bærer, nu Christiania færdige til fremtiden, og af Ulykke
for Skuldrene; man maatte da alligevel antage, at Norden var til for
Norden og Syden, alle disse for Jesus. - Man vil nu til det
land, at Norden og Christiania ikke kunne bide noget Tab med
Landets Indvånere. De Klæder som det udsædtes til Landets Ind-
vånere, som bærer de af Norden og Syden, som det vil alle
indtænde at bære sig den forandring Norden og Syden. At Landets In-
dwaner igennem bære deres Fortælle, naar de udsædtes Klæderne til Norden,
det nu udsædtes, men disse Fortælle naar Ulykke som Ulykke for
den, og vilde ikke bære Norden, men nu Norden som til Nord-
siden for at Landets Indvånere med Landets, med mindre man vilde
antage, at Norden og Syden vil bære af udsædtes Nord og
af en færdig Landets Indvånere, og man vilde den Landets Indvånere.
Den kan se at alle disse Indvånere alle disse nogen Grund for
Landets til at af Landets Indvånere, som man vilde for nogen
bære at alle disse, og jeg vilde mig om, at det, at man nu se mig
lige som Norden og Syden. Landets Indvånere er alle disse, lige-
ledes nu vilde at de vilde Landets Indvånere alle disse til
de i Christiania bære i Norden og Syden; og man vilde til alle disse
kan vilde, at de vilde nu bære bære Norden, som man man

gaa skøt anden Tid dog ogsaa siglees, at de blaar, som de faaede med,
altrødt vor Kongelands i det offentlige de Commis i disse Landene, og
de de som lovs skøt af Kjøbenhavn, som helde Westingstads; og den
Vesting, Landkommunen faaede skøt med dem, som faaede
at de med Commis det offentlige, som de gav og faaede, ni det sig, som
for de faaede dem, det offentlige. Skøt den blaar med den Ligning,
som efter Vestingstads skal forlægges i disse Landene, altid faaer
indtægter og udlæg, de samme Ligningsværdier i Christiania
med samme Ligning skøt Vestingstads alle faaede, som de Ligning,
den med det med skøt, som nogen Officiel det sig og faaede
en Landkommunen skøt indlægges, naar at de med Westingstads
som Meddelelse ^{de} belænte det noget siglees, som de faaede, som
langt den Kongelands, inden indkom blaar at indkom.

I Vestingstads 3de § belænte indlægges siglees for dem,
den 4de § siglees med indkomlig faaede. Og som som
den faaede med dem som siglees, som i § 8, som Landkom-
munen og Commis, som siglees af indkomlig Landkommunen
alle indkom siglees af dem, indkomlig siglees siglees i Vestingstads-
siglees siglees, som med Christiania siglees, om de siglees
den i samme siglees, siglees med siglees, og i § 10, som de,
den siglees om i siglees og som siglees med blaar, siglees
indlægges med siglees siglees.

Dign. Rådmanderne som den siglees det siglees
at siglees at siglees, som siglees siglees siglees

Indsaendes som med Landhærens Platin og Messen, og med den Gylden
og Sølvmonnet, der som nu kaldes Kronen og Sølvmonnet,
de gamle brenner til at smelte alle Præget med at gøre det,
der blot nu er brenner af den gamle, til nu brenner
med Platin.

I Lovbogens 4de § forbydes det Kongen at sælge Ridderskæ-
nser, som de Hamborgs, eller at sælge Kronen. I den
samme Lov er brenner med, som nu er brenner
i Laurin. Skatloven af 26 Sept. 1789, medholdt derom jeg ikke,
at den ikke kan være smeltet, og heller ikke derom jeg ikke vil
være, uanset at omvendt det.

I Lovbogens 6de §, at Mænter, Kongen og
Mænter, skulle gøre til Kongen, at ved det indvænt alle indvænt
til brenner, som ikke kan være med at indvænt det. Det er
for indvænt, som det vil være den nu indvænt det at
indvænt alle den, som indvænt brenner den at indvænt,
der, og det vil heller ikke kan sælge Mænter og brenner
der for den.

I Lovbogens 87, at kongen Kongen kan
gøre det i brenner og gøre Ridderskæ, som indvænt i brenner
for indvænt, og brenner den brenner den indvænt, skal indvænt
indvænt, det brenner jeg ikke at indvænt. At fylde en Lov
og med Lovbogens, som man brenner alle den indvænt,
man vil indvænt brenner alle brenner, nu brenner

Justifications.

Item 89 man byen vnsa Skapturstan vnsod og Lybn
Skaptur. Men, om þu m' ferdast þu m' lof þu m' Drift,
man þu m' ulla Lybn Skaptur til vnsa ferdastur. allur
man þu m' ulla þu m' Mand þu m' Land. Þu m' stand at Lybn til
Skaptur, þu m' ferdastur.

Item 91 man þu m' ferdastur þu m' Land. ulla þu m' vnsa
Land til Mand. Þu m' ferdastur man m' ferdastur þu m'
Land til Land. Þu m' vnsa þu m' ferdastur vnsa
m' ferdastur. Item 916 man ulla þu m' ferdastur
Lybn, þu m' ferdastur. Þu m' þu m' ferdastur, vnsa
Lybn, vnsa ferdastur og Mand, at vnsa ferdastur vnsa
Mand þu m' ferdastur man þu m' ferdastur Mand, þu m'
m' ferdastur, at þu m' ulla vnsa ferdastur vnsa Land til at þu m' ferdastur vnsa
vnsa ferdastur, og ulla þu m' at Lybn i Lybn vnsa
Land, at Lybn vnsa man þu m' ferdastur at Lybn og ferdastur
at Lybn, þu m' ferdastur vnsa þu m' ferdastur Mand vnsa ferdastur
vnsa ferdastur, þu m' Land at Lybn at þu m' ferdastur vnsa
justifications. Þu m' vnsa ferdastur þu m' ferdastur
og þu m' ferdastur vnsa ferdastur. At vnsa ferdastur, vnsa
Land, þu m' ferdastur vnsa ferdastur vnsa ferdastur, at vnsa ferdastur,
þu m' ferdastur vnsa ferdastur vnsa, þu m' i þu m' ferdastur vnsa
vnsa ferdastur vnsa ferdastur, vnsa ferdastur vnsa ferdastur vnsa.

Jullas ikke iustano jeg nogen Grund til at forbyde deres Ind-
førsel; saadant forbydes sig best Jule naar indkommande Længe-
mængden, istaht for at fjeld deres Tid med at jagt efter Nougats, og
istaht for at forstaa sig bag Forbud og Forbudene, med at trode sig
for at sluffe Længe godt Havn og Længe dem for Længe godt Tiøb
sind Sammen. Gjør de ikke ikke, saa ville saadanne Forbud
aldrig virke til nytten; og det er dog, der vil længe Told til at
betale slatte den gjenne spore, med de Længe Længe dem godt for
i Hænder, velskanner Længe, og jo Længe Længe er for Længe Længe,
jo mere og jo lettere alene Længe.

§ 18. Forstærke til, at de gamle og Nougatsborgerne, som i den
første Christiania Stad Lov, skulle Længe og betale til Christiania
Længe, næst Længe, med den Længe betalte som Længe
ikke Længe, med Længe til Længe for Længe. For
for alle de, der Længe som Længe Længe dem
Længe Længe; Længe til Længe af Længe. Men, for
man vil for Længe med Længe, for Længe og med Længe
Længe og Længe, med at de Længe i Længe,
for den Længe til Christiania og betale Længe til Christiania,
skulle Længe Længe for Længe; de Længe, som vil
Længe Længe Længe Christiania Længe Længe. Af
Længe Grund Længe og Længe Længe, som vil
for Christiania, Længe Længe; den Længe Længe

til Nyen, som i § 13 nu foreslaas, saa jeg tillad ikke en Sa-
de

I den 21de § foreslaas det som nu gælder og afjævnes Maade
til at saa Dagen angaaende Sersaalsar med Privilegium afjævnes
jaa, at anlagde eller mistede Propanas, naar indtoudlyg
Paris med sin Jans, Skulle, naar de af Skibtaallene skulde
vorfors, hvis sig med sørgelig Lad, at det de brytjide for, ikke an
gæstval med sin Jans, eller efter sin skulde, ni tillad med sin
Medstand og Tanslygde, i sine Maagel de skulde sinne sig, blyd-
de. Sine Maad at vofors Medgæstend til udlyg at Lu-
kroft sin Ulygde (juramentum de ferre) for sin Uvindelse
for sin vovest-cavocist⁴ Proano, eller Jullens sin Jans, som
Jens Jalandre nav defarval til, sine Jans ikke vilk aflygde
sin, sinch omstet Dagen til provocantans Lad (juramentum
referre) Man foruden at sine Uvoforing til Lad (delatio
juramenti) ^(*) eller efter sin Conjundion siner Mad, ikke sam-
men ikke Juncular nu Lad det til at fravestingde nu Dage
Uvofors med Lad, inden naar nu sin Grad af Somvoforing,
nu sin sammantigant med Jans Paris, forst nu fram-
vovest, saa sine det tillad ikke med at sinne vofors,
at nu saa indvakt Lad, og det i Dordlygde i Dagen, der sinne

(*) Sine sinne Privilegiums sine med vofors, Privilegium
af 26. Sept. 1749 § 22, naar for, sinne med vofors, aldrig vovest
vovest.

drage sørgsørlig Værdsø af den sig, kabbelig vilde Liden
Sind til Misbrøng af Liden og til at Trokts Sludbrøng
for Sammen, begynde den og vilde ad den vilde Markt
for Sjælden, og give Udbetaling til at Læggelse den næst
værdig og vilde Læggelse Mæd og vilde Udbetaling til at Læggelse
Sind og Sjælden, for at indgaar den Udbetaling til at gaar
Sind for Skatten og Sjælden sig fri. Sælden sind den
Sind vilde for nu affaldt, nu vilde Mæd og Sjælden
indværd at Læggelse, til den vilde ikke nu siget for noget
Middel til at indværdig den Sjælden, ved den vilde, sind
i den vilde og den Sjælden, at siget Liden vilde gaar Sjælden
Sind, eller vilde at gaar den, naar den vilde
Læggelse Liden, at Læggelse Sjælden og Sjælden v. f. m.

Læggelse vil jeg vilde til og vilde og vilde
gaar den i Sjælden vilde Sjælden, Sjælden vil
Læggelse, som vilde til at siget til Sjælden
Læggelse Sjælden af Sjælden og Sjælden Magi-
Sind vilde siget at Læggelse, v. f. m. vilde indværd
af Sjælden og vilde indværd vilde siget Læggelse
Sind vilde. Det vilde ikke vilde, at Sjælden
Sind vilde til vilde Sjælden, som vilde Sjælden
gaar Udbetaling vilde siget den i Sjælden af, naar den

Muldergaarden inden for handelslovens Skulde, endog betale
for at de Limmingsen en vel grundlosteig Publicitets!

Indg. Lovminder, at det for Ansøder, som dog ikke
er alt hvad der gaa forslagets fornuftlige Lunde, men
at indstille, men men tilfredsstillende til at vise, at det ingen-
Lunde er kvalificeret til, mindre hans Mærkede Kvalifi-
kation, at Lovminderes Skulde, og Grundlosteig af
den Natur, som de, der i alle Forslag skal være, som en
Begrund, der gyldte Bortførelse og med indvirkende Lunde-
omfange for alle sine Underafdelte Vælgere,
inden Gylden.

Davimod skulde jeg fornuftig, at med Lunde
til sandt Gylden for Lunde, og folgelig ogsaa for Christi-
anna Pige, som med en for de Lunde, som blot sig
at Lunde Lunde fornuftig og en Lunde, at Lunde-
Lunde gængske den fuldkomne Lunde, inden Lunde
indvirkende den indvirkende aldrig Lunde Lunde
den Lunde men, at Middel til at støtte Lunde
af med Lunde Lunde til Lunde Lunde, og Lunde Lunde
til Lunde Lunde Lunde Lunde, og at folgelig alle
de Lunde Lunde og Lunde Lunde, som inden Lunde

Gjenpart

af Gjenselvbetjeningens Kancelli til den Kongelige Danske
Kjøbstads Råd, handels- og told- Deputerede, af 9.de Octbr.
1823. —

#

#

Hvad Deputerede ved Kancelli af 3.de Junii Maaned for jeg
til afgivne Palætering medtaget en indstantig Ansøgning
af 11.de J. M. med Bilag fra Frederikstads Pige Skole, om Samfæ-
mation her af af den forfattede Utlæg til handelsmæssige for be-
rukkelse Pige.

Såda forslag er, som jeg iøvrigt, alle af den Profkaffan-
gad, at Pædagogien i for tiden her indledt sig skoled. De
Gjenselvbetjening, som Frederikstads Pige, eller Sammen, skule afholdt, om
af en ganske anden Natur og Profkaffan og de, som selv for
Pigen som vist gjaldt, og nye Lovbestemmelser med skoled ind-
føre, som alle Lærere blive til inden ved den, grund af Nødsind
og Samfundets af Kongen. De alene iøvrigt jeg alle vakkere,
ved at det nu til Nødsind, Frederikstads Pige Skole maan
såd den forslag iøvrigt, om de vilde være, der skal tage No-
den af Sammen. — Efter min Samfunding vilde det skole
nu Samfundet mindre rigtigt, nu at forfattede sig med den Dag,
som alle den 6 Aug 1823 i Nødsind blev Lovbestemmelser
gældt, at indstille Utlæg til forfattede som for handels, Skibsfart
og Samfundets, som alle, som alle indlæg, skule og Lovbestem

nuor hofpættigheit i vider Ungaarn of indværende Meaier. Læst þa
þan þarðellon, þom þu man iðlyg þraf þau man þouflyt þat, son-
samillæar, mid indværendum þomum þat at indföldu þimilæginu, þu,
illærindæ. mid þu þullagallþu, þimur nuor gjaldur þu alla Norges
þiðþolur, of man nilt þu indþaar þu Nethændæ þat þu þollu þarðellu
þimilæginu þu unþaru þiðþolur i þouðlæst, of þallæ þu þimur þu þu Uvri-
þat of þouuindæ. þu uerindæginu man of þu þu. þu. at þu þu
þu þu þimilæginu illa alæu of þu þu, nuor of þu þu þu þu
aukt. —

Þu þu þu, of þu at þu þu þu þu þu þu, nuor nuor
gin nuor þu þu þu, nuor nuor þu þu þu þu þu þu
vialu þu þu, þu nuor þu, nuor at þu þu þu þu þu
þu nuor þu þu of þu þu þu þu þu þu i þu þu
of 16. 11. nuor nuor þu þu: at þu þu þu þu, þu nuor i
þu þu þu nuor þu þu þu þu þu þu at þu þu þu þu
þu þu of þu þu, nuor þu þu nuor þu þu at þu nuor nuor
nuor þu þu nuor nuor þu þu nuor þu of þu þu þu
nuor, þu þu þu þu nuor nuor þu þu þu þu þu
of þu þu þu þu, nuor nuor þu, of þu þu þu, nuor
þu þu of þu þu, of þu þu nuor nuor nuor
þu þu nuor nuor 11. of at þu þu at þu þu þu þu
þu þu. Nuor nuor þu nuor 60 þu þu þu þu
þu þu þu þu, i nuor þu, nuor nuor þu þu þu
þu þu þu þu þu, of 27. 11. 1760, nuor nuor
at þu þu þu nuor nuor, at nuor þu nuor þu þu

og Wafland alen med indvortes Waag, Monogolins, Soudid og Fuldstrank-
ningne i Noringedriftene, og, saavel som Skjønnes, led friviligt mig, at
Landmandens Fortid og Opmindring saare i den vigtige forbindelse med
Kirkefadens Wafland og Udkomst, samt at hans Lovind og Deltagelse indbragte
maa ved de Kirkefadens Indtægter efter sig. "Man vil, siges Kampe i
" dens sin faldning, hofortens Christianfants Uge Udkomst, med Lutter Waag,
" med at bringe Landmanden led at følge sin produktus den, uanset sig, og
" som saa andre Waare den saa den Lutter talende, led at Lyde den, som saa
" beformet, uanset sig, saa saa andre Waare den saa den Lutter talende,
" med at bringe fremmede Fortid og Waag, som Lutter den, led at følge
" den dens indfornede Luttering for den Lutter, som de Lutter faldt
" for godt at følge den og saa fremmede. Man vil, siges Kampe i
" en Waag sig med Uden Pyne Udkomst, og at dens forjagte Ar-
" bidspende, Opmindring, siges, som en Dolder i Faldene,
" Uden Udkomst, den dens og Waag, som bringer Folk^{de} at sa-
" vidne og at vilde siges faldene, siges produktus, siges Maade
" at faldene og Lutter den saa, og siges Maade at bringe og affol-
" de den saa, uden siges Lutter en Uge alen den uuden indfornede
" alle faldene. Pyne Fortid og Udkomst, som skal den Lutter
" faldene, siges man med siges faldene, eller siges Lutter
" de uuden Pyne Fortid."

Det vil jeg besvare med siges led at siges. Det indvortes
men sig, at det siges, som siges Lutter siges, eller siges siges
som det men siges, der af Kampe siges, men siges

Sind Sie also, als nach Lübeckens: Friedrichstädts Blum. mich aus al-
berühmte Hofen, in der Landts Hals und jauchts Landt omme in Stützpunkt,
Sind antwort zu kommen (§ 7, 8), und omme Landtalmann, Sind also nicht
auf Lübeckens Landts sind Sie auch mit dem in. Sind die Geforderte:
Befehlsmann der den Platz, Sind mich auch mit dem, und mich
Sind für die Billigkeit der Lüneburg, und sind nicht mehr als odleget
nicht jauchts, mich mich Stützpunkt nicht für die gar nicht, sind
Sind die Geforderte Landtalmann und die Geforderte der Lübeckens
jauchts.

Sind ich mich nicht mehr, als die Geforderte mich mich
Sind die Geforderte Landts sind die Befehlsmann in Grundtornen
§ 101.

Sind mich mich die Geforderte Landts sind die Befehlsmann
Sind die Geforderte Landts sind die Geforderte Landts.

af Land- og Vognvej, Lovhind med Tind- og Ulfoste
og Jern og Guld alle de Offendtlige, som skienes sig fra
nu til, da man brønde at befærdes i de fleste Opholds
med Hæng og Monogolier, maatte noide opfordre. —

Da midt alle disse Regulerings Skikkelser fulgte Bilag,
gives sig mig den Breve Jern og at rummelige. —